

Es recupera i allibera una milana

El dia 11 d'agost un particular donava l'avís al COFIB de la trobada d'una milana (*Milvus milvus*) ferida a Binigual. L'exemplar, un adult, presentava una fractura de l'os coracoides esquerre, possiblement a conseqüència d'una col·lisió amb l'estesa elèctrica. Després de ser operat i rehabilitat al COFIB, dia 19 de novembre fou alliberat a l'àrea recreativa de Caubet (Bunyola), pels representants de les entitats que col·laboren en el programa de recuperació de la milana a Mallorca (GOB, COFIB, CMAM, Endesa-Balears i Caja Madrid). Abans de l'alliberament, l'exemplar fou dotat amb la corresponent anella, marques alars (MA 03) i un emissor satèl·lit. Les dades que subministri l'emissor permetran conèixer el grau de reintegració i adaptació d'aquest exemplar al medi natural, després de recuperar-se d'una fractura molt complicada d'un os imprescindible per al vol.

Un nou taxó descobert al Pacífic

V. Bretagnolle i H. Shirihihi han pogut descriure una nova forma del petrell de collar (*Pterodroma brevipes*) a les aigües del nord de Vanuatu, al Pacífic tropical. L'anàlisi d'unes pells dipositades el 1927 al museu d'història natural americà donaren les pistes per descobrir un gran nombre d'exemplars de la forma *magnificens* prop de les Illes Banks. Aquest nou taxó és una mica menor, d'ales, bec i potes més curtes, i coa proporcionalment més llarga, però, a més a més, sembla que tan sols presenta un únic morf, uniformement obscur, al contrari que altres taxons propers que són polimòrfics. A falta d'analitzar les vocalitzacions i l'obtenció de més dades genètiques, tot apunta a assignar al nou taxó una categoria subespecífica, la *Pterodroma brevipes magnificens*. Una futura expedició tractarà d'obtenir més dades i comprovar si en realitat es podria tractar d'una espècie amb categoria pròpia.

Cursa contra rellotge per salvar el Petrel de Zino

Membres de SPEA (BirdLife a Portugal) i del Parc Natural de Madeira s'esforcen per res-taurar les àrees destruïdes pels incendis forestals que assolaren fa poc l'illa de Madeira. El succés va provocar la mort de diversosos adults reproductors i el 65% dels pollets del petrell de Zino (*Pterodroma madeira*), espècie marina que es troba en perill. S'estan construint nius artificials en els penya-segats afectats que mostraren majors nivells de degradació de l'hàbitat. Es persegueix així atreure parelles reproductores perquè nidifiquin a la zona. Malauradament, dos dels pollets que sobrevisqueren al foc moriren fa ara unes setmanes.

Recompte de voltor lleonat

Els dies 14 i 15 de novembre la Conselleria de Medi Ambient organitzà un recompte de voltor lleonat (*Gyps fulvus*) a Mallorca. En el cens hi participaren un gran nombre d'ornitòlegs voluntaris del GOB, de la VCF, també de la Fundació Natura Parc, membres de CMAM, AMA's, i molts altres particulars. Amb un total de 96 persones participants fou possible cobrir fins a 32 punts d'observació (més que a cap altre cens de voltors). Les condicions meteorològiques no ho posaren fàcil, ja que els niguls, la boira i el fort vent del sud-oest, especialment als cimals, varen posar a prova als observadors. Els resultats obtinguts durant les dues jornades foren els següents: dissabte dia 13 s'observaren un mínim de 46 exemplars i un màxim de 53 voltors lleonats. El diumenge dia 14, amb unes condicions meteorològiques molt més adverses que el dia anterior, foren observats un mínim de 37 exemplars i un màxim de 41. El cens va ser avaluat per Jordi Muntaner i Carlota Viada (CMAM) als quals agraïm les dades facilitades.

Ramsar insta a la protecció definitiva de Son Bosc

L'informe tècnic de la Secretaria del Conveni de Ramsar (conveni sobre zones humides d'importància internacional) sobre Son Bosc, publicat dia 17 de novembre, ha estat demoledor. L'informe destaca els valors i la importància d'aquest espai natural, i troba injustificada i mal argumentada la llei que declarà el camp de golf d'interès autonòmic. Recordem que, en el seu moment, el GOB ja va denunciar que l'exposició de motius contenia diverses mentides. Esperam que d'una vegada per totes aquest espai natural pugui aconseguir una protecció definitiva i que es torni a incorporar de nou, com més aviat millor, al Parc Natural de s'Albufera, tal com ho reclamen les més importants organitzacions proteccionistes com UICN, WWF- España, SEO-Birdlife, RSPB, NABU i GOB, entre d'altres.

L'estat de conservació de les aus a Espanya 2010

Aquest document, elaborat per la SEO, recopila la darrera informació sobre la situació de cada espècie a Espanya, i ens informa que el 23 % de les aus presents al país presenta un elevat risc d'extinció. Entre els grups més amenaçats es troba el de les aquàtiques. També el 23 % de les aus comunes presenten una tendència negativa, especialment les que ocupen els medis agrícoles cerealístics, que són els que pateixen major pèrdua de biodiversitat. Els hàbitats esteparis també presenten una situació preocupant, ja que un 67 % de les aus d'aquests d'hàbitats se consideren amenaçades. Les aus marines presenten igualment un estat de conservació deficient, i, tot i que les seves colònies estan protegides, la tendència és negativa a causa de l'elevada mortalitat adulta per arts de pesca i contaminació d'hidrocarburs. Queda clar que Espanya no ha complert l'objectiu i el compromís de la UE d'aturar la pèrdua de biodiversitat per al 2010. Entre els motius d'aquest fracàs hi ha la manca de compliment de la legislació vigent i un retard considerable en el desenvolupament i aplicació de les diferents estratègies i plans de conservació d'espècies i espais protegits.

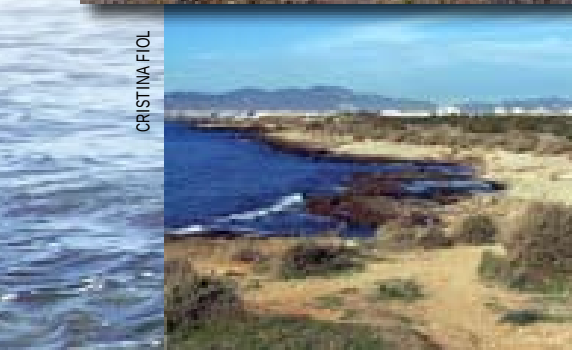
Es Carnatge

Per José Luis Martínez

Un passeig en família la MAR d'interessant

Aquest petit tros de costa baixa i rocosa que uneix es coll d'en Rebassa amb Can Pastilla es troba just al mig de la badia de Palma. En l'actualitat, depèn del Servei de Parcs i Jardins de l'Ajuntament de Palma i se l'ha transformat recentment en un passeig marítim on es pot compatibilitzar una jornada amb la família amb el gaudi de la natura.

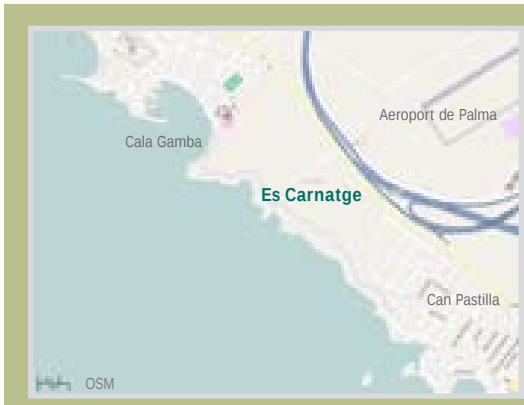
Durant les hores centrals del dia i especialment quan fa bon temps, són nombrosos els ciutadans que utilitzen aquest recorregut per caminar, fer un poc d'exercici o simplement fruit d'un entorn que també resulta agradable per a l'observació de la natura.

A l'hivern, quan el nombre de visitants baixa notablement, es pot fer, sobretot a primera hora del matí o darrera de l'horabaixa, un recorregut que reuneix diferents aspectes interessants. El botànic, ja que a la zona s'hi troben espècies importants com l'alfals marí (*Medicago citrina*), savines (*Juniperus phoenicea*), saladines (*Limonium sp.*), entre les quals una subespècie que a Mallorca només es trobà aquí, l'*Helianthemum marifolium* subsp. *origanifolium*. El geològic i paleontològic, ja que hi ha un petit reducte de platges fòssils del plistocè superior i, lligat a això, l'aspecte etnològic, amb restes de les antigues extraccions de marès. Per descomptat, hi trobam una interessant vida ornítica que es mou entre la vegetació, la costa i la mar.

Entre els arbusts es pot es-coltar el reclam del busqueret de capnegre (*Sylvia melanocephala*) i observar el nerviós ull de bou (*Phylloscopus collybita*) cercant petits insectes entre les plantes, mentre el vitrac (*Saxicola torquata*) es posa a dalt d'un arbust, i la titina sorda (*Anthus pratensis*) cerca aliment al terra.

Entre les roques de la línia de costa no falten a l'hivern les xivitones (*Actitis hypoleucos*), els girapedres (*Arenaria interpres*) i els xàtxeros cen-drosos (*Motacilla cinerea*). Fins i tot, es pot esperar alguna sorpresa en forma de corriol, picaplatges o altres limícoles, que apareixen per la zona de tant en tant.

Es Carnatge està situat a la badia de Palma, entre Cala Gamba i Can Pastilla. És un dels pocs reductes costaners no urbanitzats del municipi de Palma.

Patrullant els primers metres de la làmina d'aigua, les omnipresents gavines (*Larus michahellis*) es mesclen amb les gavines d'hivern (*Larus ridibundus*), les quals sempre s'han d'observar amb deteniment per si, entre elles, s'hi amaga alguna gavina de cap negre (*Larus melanocephalus*). La gavina roja (*Larus audouinii*) està present durant tot l'hivern, encara que en baix nombre, i les llambritges de bec llarg (*Sterna sandvicensis*) recorren la costa de costat a costat a la recerca de petits peixos.

Això mateix és el que fan els agrons blancs (*Egretta garzetta*) a les roques, mentre que els corbs marins (*Phalacrocorax aristotelis*) i corbs marins grossos (*Phalacrocorax carbo*) ho intenten bussejant en les aigües de la zona.

Pot aparèixer a vegades algun exemplar d'ànnera marina (*Mergus serrator*) i, els dies en què la mar està molt remoguda, es poden veure des de la costa alguns grups de virot gros (*Calonectris diomedea*) i virot petit (*Puffinus mauretanicus*). També els mascarells (*Morus bassanus*) s'apropen més a la costa aquests dies i, amb un poc de sort, podrem veure els seus picats espectaculars dins l'aigua.

Això és només una pinzellada del que es Carnatge ofereix durant l'època més freda, ja que, al llarg de l'any, aquest petit tram de la nostra costa ens mostra altres aspectes de la vida d'animals i plantes que paguen molt la pena. •